

پیامبر اکرم ﷺ

ثَلَاثٌ لَمْ تَكُنْ فِيهِ فَلَيْسَ مِثِّي وَلَا مِنْ آلِهِ عَزَّ وَ جَلَّ قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ مَا هُنَّ قَالِ جَلْمٌ يَزُوْءُ بِهٖ جَهْلُ الْعَالِهِي وَ خُسْنُ خُلُقِيْ يَعْيشُ بِهٖ فِي النَّاسِ وَ وَرِعٌ يَخْجِزُهُ عَنْ مَغَايِبِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ.

سه چیز است که هر کس نداشته باشد نه از من است و نه از خدای عزّوجلّ. عرض شد: ای رسول خدا! آنها کدامند؟ فرمودند: بردباری که به وسیله آن جهالت نادان را دفع کند، اخلاق خوش که با آن در میان مردم زندگی کند و پارسایی که او را از نافرمانی خدا باز دارد.

خصال/ جلد۱/ صفحه۱۴۵

آیت‌الله‌العظمی جوادِی آملی در پیامی به افتتاحیه مسابقات «معارف قرآن کریم و صحیفه سجادیه»

تمسک به قرآن کریم انسان را از خطر سقوط نجات می‌دهد

مراسم افتتاحیه مرحله نهایی بخش معارفی چهل‌وپنجمین دوره مسابقات معارف قرآن کریم در رشته‌های معارف قرآن کریم، نهج‌البلاغه و صحیفه سجادیه، با پیام تصویری حضرت آیت‌الله جوادِی آملی و با حضور حجج‌اسلام والمسلمین اسکندری مدیرکل اوقاف و امور خیریه استان قم، مجیدی‌مهر رئیس مرکز امور قرآنی سازمان اوقاف و امور خیریه و دبیر ستاد عالی هماهنگی مسابقات قرآن، مسئولان استانی و انتظامی قم و ۷۴ برگزیده و راه‌یافته به مرحله نهایی بخش معارفی این دوره از مسابقات قرآن، ۸بهمن در مجتمع امامزاده سیدعلی ^(علیه السلام) قم برگزار شد.

به گزارش خبرگزاری شفقنا، حضرت آیت‌الله جوادِی آملی در پیام تصویری به این مراسم اظهار داشتند: انسان از آن جهت که مسافر است، هم نیازمند آن است که مبدأ حرکت خود را بشناسد و پایان حرکت خود را درست ارزیابی کند و هم، فاصله بین آغاز و انجام را خوب ادراک کند و هم، زاد و توشه این راه طولانی را بشناسد و تهیه کند.

این مرجع تقلید عنوان کردند: قرآن کریم از این جهت که کلام جهان‌آفرین و انسان‌آفرین است، همه این قضایا را دارد؛ یعنی روشن می‌کند که انسان از کجا شروع شد و به کجا ختم می‌شود و فاصله بین آن مبدأ و این منتها چیست و ره‌توشه‌ای که با آن بتوان این فاصله را طی کرد، چیست. ادراک خدا، اسمای حسنای خدا، صفات اولیای الهی، رابطه انسان با خودش، رابطه انسان با جهان و رابطه انسان با یک‌دیگر را قرآن کریم تبیین کرده است.

معظم‌له افزودند: خداوند قرآن را نازل کرد، نه آن‌گونه که باران را نازل کرد؛ باران را به زمین انداخت؛ اما قرآن را به زمین آویخت؛ لذا از قرآن به‌عنوان «حبل متین» یاد می‌شود؛ یعنی طناب ناگسستنی که یک طرف آن، به دست بشر و جامعه اسلامی و طرف دیگر آن، به دست خدای سبحان است. دواثر فراموش ناشدنی بر اثر اعتصاب به قرآن کریم مطرح است؛ یکی نجات از سقوط و دیگری وسیله صعود. طناب ناگسستنی که به جای بلندی وصل است، این دو خاصیت را دارد؛ اگر کسی این طناب را محکم گرفت، از خطر سقوط نجات می‌یابد و دیگر اینکه اگر این طناب را محکم گرفت، می‌تواند بالا برود و ترقی کند.

حضرت آیت‌الله جوادِی آملی گفتند: انسان اگر خود را بشناسد، می‌داند هرگز از بین نمی‌رود و نابود نمی‌شود. قرآن کریم که کلام الهی است، دو چیز را هم به ما الهام می‌کند؛ یکی برهان مفهومی و دیگری، راه رسیدن به شهود قلبی. الآن حادثه‌ای که پیش می‌آید، همگان از آن حادثه در حد علم حصولی باخبر می‌شوند؛ اما وابستگیان به آن حادثه یا خوشحالند یا غمگین هستند. معلوم می‌شود انسان، دو شأن دارد؛ با یک شأن مسئله مفهوم را ادراک می‌کند و با شأن دیگر با مصداقش در ارتباط است. اگر کسی دوستی داشته باشد و در سفر دور باشد، از احوال آن دوست در حد آگاهی مفهومی باخبر شود، این مسرت بخش نیست؛ اما بستگان آن فرد گذشته از مسئله مفهومی لذت می‌برند؛ زیرا پیوند موجودی بین اینها برقرار است. ما در جریان خداپرستی که قرآن کریم به ما راه نشان می‌دهد و بعد از ادله توحیدی که می‌گوید: جهان را جهان‌آفرینی است، راه‌هایی را به ما نشان می‌دهد که کیفیت پیوند انسان به‌لطف ویژه الهی است.

این مرجع تقلید با اشاره به آیات قرآن کریم، بیان کردند: خداوند در قرآن کریم می‌فرماید: «اگر شما دوست خدا هستید، پیرو حبیب خدا باشید تا از محب بودن به محبوب بودن منتقل شوید». جریان محبت را عقل عملی ادراک می‌کند نه عقل نظری؛ یعنی آن شرحی که از آن به‌عنوان عقل عملی یاد می‌شود، مسئول انگیزه است و عقل نظری، مسئول اندیشه است. انسان با اندیشه برهان می‌کند که خدایی است؛ ولی با انگیزه به خدا دل می‌بندد. برخی

مراسم افتتاحیه دوازدهمین دوره مسابقات قرآن و حدیث حوزه‌های علمیه و یادواره حجت‌الاسلام والمسلمین محمدرضا شهیدی‌پور استاد و معلم بااخلاق قرآن کریم، با سخنرانی حجج‌اسلام والمسلمین عالم‌زاده نوری معاون تهذیب و تربیت حوزه‌های علمیه و زمانی مسئول دفتر اجتماعی سیاسی حوزه‌های علمیه، ۱۰بهمن در سالن همایش‌های مدرسه علمیه معصومیه قم برگزار شد.

حجت‌الاسلام والمسلمین عالم‌زاده نوری در این مراسم، ضمن گرامیداشت یاد و نام حجت‌الاسلام والمسلمین شهیدی‌پور استاد و معلم قرآن کریم، گفت: قرآن کریم فوق‌العاده ارزشمند و خطیری است و نسبت ما به قرآن کریم، نباید مانند نسبت‌مان با سایر کتاب‌ها باشد.

معاون تهذیب و تربیت حوزه‌های علمیه، با بیان اینکه حوزه علمیه متکفل امر قرآن کریم در جامعه بوده و موظف است، پرچم‌دار اعتلای این کتاب در جامعه جهانی باشد، گفت: قرآن کریم مهمترین و محکم‌ترین سند آیین و مکتب ماست و در واقع همه هویت دینی، تاریخی، ایمانی و تمدنی ما، به این کتاب باز می‌گردد. وی بیان کرد: قرآن کریم خلاصه پیام همه انبیای الهی است و حوزه علمیه باید پرچمدار اعتلای این کتاب در سراسر جهان باشد.

حجت‌الاسلام والمسلمین عالم‌زاده نوری گفت: هیچ نهاد و سازمان دیگری، این ظرفیت و صلاحیت را ندارد که این مسئولیت بزرگ را بر دوش بگیرد و اگر نهادهای دیگر هم، در مسیر خدمت به قرآن کریم، کارهایی را انجام داده‌اند، از ظرفیت‌های حوزوی استفاده کرده‌اند. وی تصریح کرد: حوزه علمیه در همه امور مربوط به قرآن پیشگام و پیشرو است و دست‌پرورده‌های حوزه علمیه، امروز در سراسر کشور جریان‌های قرآنی را در شئون مختلف در دست دارند. برای این است که ارتباط انفسی ما با قرآن کریم برقرار شود و قرآن، بر دل‌های ما بنیاد و جان‌های ما را قرآنی کند.

وی بیان کرد: ما باید در حوزه‌های علمیه به این موضوع فکر کنیم که قرآنی شدن علوم و جوامع انسانی و حوزه‌های علمیه چگونه می‌تواند باشد؛ همراه داشتن، تلاوت کردن، حفظ کردن و تدبر در قرآن لازم است؛ ولی تمام اینها مقدمه‌ای است که یک اتفاق واقعی بیفتد.

حجت‌الاسلام والمسلمین عالم‌زاده نوری تأکید کرد: آموزش، تهذیب، پژوهش و تبلیغ در حوزه‌های علمیه باید قرآنی باشد و قرآن کریم باید بر تمامی

سخن بزرگان امام خمینی

انقلاب ایران، انقلاب غیر وابسته است؛ یک انقلاب دولتی نیست، یک انقلاب ارثشی نیست، یک انقلاب حزبی نیست، یک انقلاب ملی است لکن بر اساس اسلام؛ انقلاب، اسلامی است، نظیر انقلاباتی که در طول تاریخ به دست انبیا انجام می‌گرفت که وابستگی در کار نبود، الا یک وابستگی و آن وابستگی به مبدأ وحی و وابستگی به خدای تبارک و تعالی.

صحیفه امام، ج ۱۵، ص ۱۴۷- ۱۴۶

آشنا کرده است، هم با وجدان، هم به شعور دعوت کرده است و هم به حصول مفهومی و برهانی. اگرکسی مشکل علمی دارد که با استدلال‌های علمی روشن می‌شود و اگر مشکل علمی ندارد باید از مرحله محب به مرحله محبوب بودن هجرت کند که ان‌شاءالله امیدواریم، ذات اقدس اله توفیق علم صائب و عمل صالح مرحمت کند.

- پیام‌های ناب قرآن به جوانان اروپا منتقل شود**

به گزارش حوزه، مدیرکل اوقاف و امور خیریه استان قم نیز در این مراسم، با اشاره به اینکه غربی‌ها به تمسخر پیامبر گرامی اسلام پرداختند؛ ولی هر روز گستره دین مبین اسلام بیشتر می‌شود، افزود: رهبر معظم انقلاب دو پیام به جوانان اروپا داشتند و فرمودند که اسلام را از سرچشمه دریافت کنند و این وظیفه ما بود که این سرچشمه را در اختیار جوانان اروپا قرار دهیم تا سراغ اسلام سعودی و آمریکایی و تشیع انگلیسی نزنند.

حجت‌الاسلام والمسلمین اسکندری، با با بیان اینکه باید جوانان ایرانی پیام‌های ناب اسلامی و قرآنی را به جوانان اروپا مخابره کنند، به نگاه جدی صورت‌گرفته به بخش معارفی مسابقات بین‌المللی قرآن کریم سازمان اوقاف اشاره کرد و گفت: امیدواریم که دبیرخانه این بخش مسابقات، در قم فعال شود. نباید در برگزاری مسابقات معارفی به سطح ملی بسنده کرد و باید دیدگاه بین‌المللی به این بخش از مسابقات داشته باشیم.

- به دنبال استخراج نظام‌های قرآنی برای بهبود شرایط جامعه هستیم**

رئیس دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم نیز طی سخنانی در این مراسم، با بیان اینکه آموزه‌های قرآن باید به‌صورت کاربردی در جامعه پیاده‌سازی شود، عنوان کرد: علوم انسانی که امروز در دانشگاه‌ها تدریس می‌شود، برگرفته از مفاهیم غربی است؛ درحالی‌که افرادی باید به دنبال استخراج علوم انسانی اسلامی باشند و علوم انسانی برگرفته از قرآن را به جامعه ارائه دهند؛ چراکه قرآن

کریم تبیین‌کننده همه چیز و بیانی برای همه مردم است.

حجت‌الاسلام والمسلمین سیدمحمد نقیب با تأکید بر اینکه ما به دنبال استخراج نظام‌های قرآنی هستیم، عنوان کرد: قرآن دارای نظام‌های اقتصادی و سیاسی است و امروز که نظام اسلامی ایران برای رسیدن به حکومت مهدوی تشکیل شده است، ما نیازمند اصول اقتصادی مبتنی بر قرآن کریم هستیم. وی بر لزوم استخراج نظام خانواده از قرآن کریم تأکید کرد و گفت: آموزه‌های بسیاری در قرآن کریم وجود دارد که با استفاده از آن می‌توانیم، آمار طلاق و مشکلات خانوادگی را در جامعه کاهش دهیم؛ اما باید علوم انسانی اسلامی را استخراج و آن‌ها را در اختیار جامعه قرار دهیم و آموزه‌ها را کاربردی کنیم. گفتنی است، چهل‌وپنجمین دوره مسابقات معارف قرآن کریم، نهج‌البلاغه و صحیفه سجادیه در چهار مرحله منطقه‌ای، شهرستانی و استانی با حضور ۳۰ هزار نفر برگزار شده و ۷۴ نفر شامل ۳۷ نفر از خواهران و ۳۷ نفر از برادران که پنج نفر از آنها از استان قم هستند، به مرحله کشوری راه یافته‌اند و به‌مدت سه روز در سالن همایش‌های امام‌زاده سید علی قم به رقابت پرداختند.

در دوازدهمین دوره مسابقات قرآن حوزه‌های علمیه عنوان شد

حوزه علمیه باید پرچمدار اعتلای قرآن کریم در جامعه جهانی باشد

میدان شوم و تمام شبانه‌روز وقت خود را برای کار قرآن بگذاریم. وی در ادامه، به بیان ۱۰ بایسته قرآنی حوزویان پرداخت و گفت: تکمیل و تثبیت حفظ و همچنین حفظ موضوعی آیات قرآن، دو بایسته قرآنی حوزویان هستند. حجت‌الاسلام والمسلمین زمانی، با بیان اینکه شما باید استاد تجوید شوید و آن را تدریس کنید، گفت: نیاز است صوت و لحنی غالی در حد بین‌المللی داشته باشید؛ تصور نکنید که خداوند به شما استعداد صوت نداده است؛ بلکه خداوند به تمام شما استعداد صوت عالی داده است؛ ولی احتیاج به شکوفایی دارد.

وی با اشاره به اینکه تلاوت روزانه با تدبر داشته باشید و آیات را با توجه به ترجمه بخوانید، گفت: در طول دوران طلبگی، حتماً مطالعه یک دوره تفسیر کامل داشته باشید و در مرحله بعد، تفاسیر متعدد را مطالعه کنید.

مسئول دفتر اجتماعی سیاسی حوزه‌های علمیه گفت: تدریس تفاسیر و مفاهیم قرآن به دیگران و استخراج آموزه‌های حیات‌بخش برای زندگی مردم، بایسته هفتم و هشتم حوزویان هستند.

وی با بیان اینکه قرآنی‌سازی علوم اسلامی و علوم انسانی، نهمین بایسته قرآنی حوزویان است، گفت: علوم اسلامی و انسانی، عقاید، فقه، علم اخلاق، اقتصاد، همسرداری، تربیت فرزند، نظام آموزش و پرورش و ... باید از قرآن گرفته شده باشد که این کار، صورت نگرفته است و ما مقصر هستیم.

حجت‌الاسلام والمسلمین زمانی در پایان، اخلاص را دهمین بایسته قرآنی حوزویان برشمرد و استاد شهیدی‌پور ^(علیه السلام) را الگوی حوزویان در این خصوص عنوان کرد.

گفتنی است، این دوره از مسابقات از ۱۰ تا ۱۲ بهمن‌ماه برگزار شد و در مراسم اختتامیه، از برگزیدگان این مسابقات تجلیل شد. در این دوره از مسابقات ۵۰ نفر به مسابقات کشوری راه پیدا کرده بودند که در رشته‌های قرآنت تحقیق، قرآنت ترتیل، حفظ کل و دعاخوانی به رقابت با یک‌دیگر پرداختند.

گزارش: داوود مظاهری

اف‌جوز

- سال بیست و یکم
- شماره ۷۴۱
- دوشنبه ۱۷ بهمن ۱۴۰۱
- صفحه ۳۰۰۰ تومان

<div><div><div><div><div></div><div>صاحب امتیاز: مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه</div></div><div><div></div><div>مدیرمسئول: محمدرضا برته</div></div><div><div></div><div>سردبیر: رضاعلی عزیزی</div></div><div><div></div><div>با همکاری هیأت تحریریه</div></div></div></div></div>
<div> <div><div> </div><div></div></div> <div> تلفن: ۳۲۹۰۰۵۳۸ • نمابر: ۳۲۹۰۱۵۲۳ • صندوق پستی: ۳۷۱۸۵/۴۳۸۱ </div> </div>
<div> <div><div> </div><div></div></div> <div> نشانی: قم، بلوار جمهوری، کوچه ۲، پلاک ۱۵ </div> </div>
<div> <div><div> </div><div></div></div> <div> پایگاه اینترنتی: www.ofoghhawzah.ir </div> </div>
<div> <div><div> </div><div></div></div> <div> پست الکترونیک: info@ofoghhawzah.ir </div> </div>
<div> <div><div> </div><div></div></div> <div> امور هنری: سید امیر سجادی </div> </div>
<div> <div><div> </div><div></div></div> <div> کارشناس فنی چاپ: مصطفی اویسی • چاپ: صمیم ۴۴۵۳۳۷۱۵ </div> </div>

عطریار

گلشن آل علی

آمینی کاشانی

آیة آن صبح درخشانی که من می‌خواستم
روشنی بخش دل و جانی که من می‌خواستم
از نسیم جان‌فزای گلشن آل‌ رسول
بشکفد گل‌های بستانی که من می‌خواستم
از بهارستان باغ و گلشن آل‌ علی
آمد آن سرو خرامانی که من می‌خواستم
سال‌ها در خلوت دل اشک حسرت ریختم
تا بیامد ماه کنعانی که من می‌خواستم
دیدم یعقوب جان من از آن شد پرفروغ
کآمد آن خورشید رخشانی که من می‌خواستم
در بهاران چون هزاران شکوه‌ها کردم به دل
تا به بار آمد گلستانی که من می‌خواستم
سر به زانوی ندامت می‌زنم در پای دوست
تا رسد دستم به دامانی که من می‌خواستم
چون «امینی» همت از پیر مغان کردم طلب
یافتم آن گوهر جانی که من می‌خواستم

یادداشت

<div></div>		<div></div>
خاطرات قلمی / ۴		
استاد جواد محدثی		

شاید بعضی‌هاکم و بیش نام «مرکز ادبی حوزه» را شنیده باشند. بد نیست یادی از این مرکز و تأسیس و فعالیت و سرانجام آن داشته باشیم.

در سال‌هایی که دوم خردادی‌ها بر کشور حکومت داشتند و روزنامه‌ها و مطبوعات «زنجیره‌ای» با مجوزی که از «ارشاد» داشتند، به ارزش‌های دینی و انقلابی هجوم می‌آوردند و شبهه‌پرانی می‌کردند و به‌کژتاب میدان بودند، انتظار می‌رفت که نویسندگان حوزوی حداقل به پاسخ‌گویی به شبهات و نقد مقالات و کتاب‌ها و رمان‌های مسئله‌دار بپردازند. چنین مجموعه دست‌ب‌قلمی نبود، با صلاح‌دید بعضی از دوستان دلسوز و دغدغه‌مند، تصمیم گرفتیم، مرکزی راه بپیمازم تا هم نویسندگان دست‌ب‌قلم حوزوی جذب و متمرکز شوند، هم تربیت نویسندگان صورت‌گیرد و هم نقدنویسی آغاز شود. این بود که «مرکز ادبی حوزه» تأسیس شد، در سال ۱۳۷۰ شمسی آیین‌نامه و شرح وظایفی نوشتیم و اطلاعیه‌ای پخش شد و در زیرمیز خانه یکی از دوستان، کلاس‌هایی درباره نگارش، تحقیق و یادداشت برداری، ویراستاری، نقد مطبوعات، ترجمه و… دایر شد. با کمک گرفتن از اینجا و آنجا هم، «کتابخانه ادبی» راه انداختیم که بیشتر آثار ادبی، قصه و رمان، شعر و نقد ادبی، مجلات ویژه و برخی کتاب‌های دینی بود.

این فعالیت به‌مدت ده سال ادامه داشت. هیچ پیش‌شرطی هم نداشت؛ نه شرط سنی نه علمی و نه هزینه مالی. فقط و فقط همین که طلبه‌ای علاقه به نویسندگی داشته باشد و بخواهد تجربه و مهارت ببیندزد و بیاموزد و به عرصه دفاع از اصالت‌های اسلام و انقلاب بیاید. عکس و فتوکپی شناسنامه و یک قطعه عکس می‌گرفتیم و کارتی صادر می‌کردیم که به‌وسیله آن می‌توانست، از کتاب‌های مرکز هم، به‌صورت امانی استفاده کند. کلاس‌های نگارش و ویرایش دو روز در هفته برگزار می‌شد. رایگان بود نه از کس تعهدنامه و معرفی‌نامه کتبی گرفته می‌شد و نه به کسی گواهینامه گذراندن دوره‌ای داده می‌شد. دور از همه تشریفات اداری و تبلیغات بیرونی، هر سال در آغاز مهرماه با نصب اطلاعیه‌هایی در مدرسه فیضیه و دارالشفا و اطراف حرم، طلاب را در جریان می‌گذاشتیم و کسان جدیدی ثبت‌نام کرده در کلاس‌ها شرکت می‌کردند؛ البته به‌طور طبیعی نفرات کلاس‌ها ریزش هم داشت و چون هیچ تعهدی نمی‌سرپردند و هزینه‌ای نمی‌پرداختند، هر وقت که حوصله‌شان سر می‌رفت یا روند کلاس و آموزش برایشان مطلوب نبود، دیگر نمی‌آمدند. ما هم که اهرم فشار برای ادامه حضورشان نداشتیم.

البته آنان که می‌ماندند و صبوری به خرج می‌دادند، بهره هم می‌گرفتند و در کار قلم‌تجربه و مهارت می‌یافتند. بعضی از دوستان هم که در نقش «استاد» با ما همکاری می‌کردند، واقعاً دلسوزانه وقت می‌گذاشتند و با طلاب همدلی و همراهی می‌کردند؛ چون به‌جای خاصی وابسته نبودیم، طبعاً مشکلات مالی و امکانات، اجاره و هزینه‌های مختصر هم وجود داشت. با آنکه عزیزیانی همراهی مختصری داشتند؛ ولی وقت زیادی از من می‌گرفت. به کمک و مساعدت و همراهی کسانی هم‌که دل و امید بسته بودیم، همدلی مطلوب صورت نمی‌گرفت. در سال‌های آخر، طبقه‌ای از ساختمان‌ی در کوچهٔ آمار در صفائیه[قم] را اجاره کرده بودیم.

وقتی این حرکت آموزشی و قلمی را آغاز کردیم، مراکز و مؤسسات چندانی در قم نبود که به این مهم اقدام کند؛ ولی مراکز متعددی چه از سوی دفتر تبلیغات اسلامی، حوزه هنری سازمان تبلیغات، مدرسه اسلامی هنر، کانون نویسندگان و طلاب قمی و …… برای این قبیل فعالیت‌ها دست به‌کار شده بودند. هم وجود این جای‌گزین‌ها، هم دست‌تنها بودن در ادامه، هم نبودن بودجه لازم، هم وقت‌گیری بسیار و … سبب شد، پس از ده سال تلاش که آثار و برکات زیادی هم داشت، در سال ۱۳۸۰ کرکره را پایین کشیدیم و فعالیت در قالب آن مرکز متوقف شد.